

“Dat aan vaccinaties nooit iemand is gestorven, is een leugen!”

DOKTER NOOR PRENT DOORPRIKT DE VACCINATIEMYTHE

Kunnen onze kinderen enkel nog veilig opgroeien als ze tegen van alles en nog wat worden ingeënt? Als je de officiële versie moet geloven, begint het daar aardig op te lijken, maar velen zijn het er niet mee eens. “De veiligheid van vaccinaties als enige optie is een illusie”, zegt de Nederlandse arts Noor Prent, die daarover met Cisca Buis en Tineke Schaper een kritisch boek schreef. “Mensen moeten een eigen keuze kunnen maken, maar dan wel op basis van objectieve informatie.”

Er bestaat over dit onderwerp veel discussie, niet in het minst omdat overheden geneigd zijn bepaalde inentingen te verplichten. Er bestaan nochtans veel meningsverschillen over zin en onzin ervan, niet enkel voor kinderen, ook voor andere ‘zwakke’ of ‘risicovolle’ bevolkingsgroepen, zoals bejaarden. Die laatsten bijvoorbeeld worden zo goed als moreel verplicht zich tegen griep te laten inenten, in bejaardentehuizen gebeurt het zelfs in groep, terwijl wetenschappers het helemaal niet eens zijn over de efficiëntie van zo’n inspuiting. En dan hebben we het nog niet eens over de Mexicaanse griep in 2009, volgens velen niet meer of minder dan een megafraude, het lanceren van een vermeende wereldbedreiging waar vooral de farmaceutische sector beter van werd en die overheden wereldwijd pakken geld heeft gekost. “Een van de grootste marketing-fraudes ooit”, zei een hooggeplaatste insider uit de farmaceutische sector ons.

“Wij hebben het er vooral moeilijk mee dat mensen eenzijdig worden geïnformeerd door zij die het officiële beleid bepalen”, zegt arts Noor Prent. “En dat beleid is gebaseerd op de reguliere medische wetenschap die daarvoor terugvalt op inzichten van 150 jaar geleden, namelijk die van Louis Pasteur. Zonder

afbreuk te willen doen aan de waarde van het werk van Pasteur, die stelt dat alle infectieziekten zijn terug te brengen tot bacteriën, houdt men volstrekt geen rekening met de inzichten van zijn tijdsgenoot Antoine Béchamp, een arts die ervan uitging dat niet enkel bacteriën infectieziekten veroorzaken, maar dat koppelde aan het terrein. De hele leefwereld, de leefomstandigheden en -gewoonten van mensen. Omdat dit de zaak veel ingewikkelder maakte, koos men er indertijd voor eenzijdig de visie van Pasteur te volgen. Dat is zoveel simpeler, dan dient men zich enkel te concentreren op één vijand: de ziektekiem. Die visie is een ideologie geworden.”

Jullie stellen dat er volstrekt geen rekening wordt gehouden met eventuele bijwerkingen van vaccinaties.

NOOR PRENT: Men doet alsof die er simpelweg niet zijn, en als je iets niet wilt zien, bestaat het ook niet. Meer zelfs, als er al sprake is van bijwerkingen, kijkt men de andere kant op en doet men dat af met een cliché: “Ach, dat hoort erbij, dat gaat wel over!” Terwijl dikwijls het tegendeel blijkt. Men stelt ook dat nog nooit mensen zijn overleden aan vaccinaties, en dat is niet meer of minder dan een leugen. Een van de bijwerkingen die men toeschrijft aan het kinkhoestvaccin is trouwens allang bekend, namelijk epilepsie. Maar ook daar wordt zelden of nooit dieper op ingegaan. Worden artsen ermee geconfronteerd, dan geldt de regel van de stilte: als er niet over wordt gesproken, bestaat het niet, en er mag niet over worden gesproken om het publiek niet te verontnemen, want dat zou het vertrouwen in vaccinaties kunnen schaden en de vaccinatiegraad doen dalen. Men stelt ook dat eventuele bijwerkingen zich enkel binnen de twee dagen na de vaccinaties kunnen manifesteren, dat al wat daarna nog gebeurt, puur toeval is. Voor die bewering ontbreekt elke grond. Het is een dogma. Al wat de officiële

vaccinatie-ideologie - want dat is het - in twijfel kan trekken, wordt genegeerd. Het feit dat vaccins zware metalen bevatten en giftige stoffen als adjuvanten, wordt wel in de bijsluiter vermeld, maar die wordt te weinig actief uitgedeeld. Dat is erg. **Twee basisvaccins die aan kleine kinderen worden gegeven, zijn die tegen polio en tetanus. Is daar iets op tegen?**

Rond polio heeft men indertijd een waar schrikbeeld opgetrokken waarbij de complicaties levenslang zichtbaar zijn en bij eenieder angst blijven oproepen. Grondig onderzoek van de cijfers wijst er echter op dat het percentage complicaties laag is. Een goede weerstand en andere factoren zijn van belang voor het uitbreken van de ziekte en zeker voor het optreden van complicaties. De grootste kinderdoder begin vorige eeuw was difterie, beter bekend als de kroep, en die infectieziekte deemsterde weg toen de sociale omstandigheden en de algemene hygiëne beter werden. Dat is op zich al een bewijs dat terreinelementen meespelen en dat het heus niet nodig is voor alles en nog wat in te enten. Doorgaans verlopen dergelijke aandoeningen mild en verhogen ze achteraf de natuurlijke weerstand. Men vergeet trouwens al te makkelijk dat ook een vaccinatie een infectie is. Men prijst de vaccinatie tegen mazelen aan, maar er zijn tal van aspecten die men onbelicht laat, waaronder de positieve invloed van zo’n natuurlijk ziekteproces op het immuunsysteem, waardoor zelfs bepaalde kankers kunnen worden voorkomen. Dat effect krijg je niet bij vaccinatie. En het risico? Als je de normale medische begeleiding in acht neemt en het ziekteverloop op een positieve manier begeleidt, is er een minimaal risico op complicaties. Men zou zich bewuster moeten zijn van het verloop van een ziektebeeld. Elke ziekte bestaat uit drie fases. De eerste is vaak onzichtbaar. Die incubatieperiode kan je onderkennen als je je kind goed kent en observeert en merkt dat het ‘iets ontwikkelt’. De tweede fase is de ziekte zelf, die gepaard gaat met symptomen en klachten. Als die zijn verdwenen is er de herstelperiode, die even wezenlijk is maar die we wederom minder respecteren. Dat is nochtans nodig. Roodvonk bijvoorbeeld kan tot twee weken nadat de symptomen zijn verdwenen complicaties opleveren voor nieren en hart. Daarom moet je het, nadat de symp- ▶

tomen zijn verdwenen, nog twee weken kalm aan doen. In de opleiding leren we dat griep twee weken herstel nodig heeft, nu gaan mensen na vier dagen weer werken. Het begrip 'ziekte' is uitgehold en moeten we dringend herzien. Men stelt: hoe minder we ziek zijn, hoe beter. Dat is natuurlijk zo voor chronische ziekten, maar voor infectieziekten geldt dat niet. Misschien leren sommige ziektes ons wel iets. Hebben we extra hard gewerkt en ontwikkelen we griep, dan is dit misschien omdat we onszelf fysiek hebben verwaarloosd en ons lichaam onvoldoende rust hebben gegeven. Die griep kan een gelegenheid zijn om jezelf fysiek weer in orde te brengen. En wat tetanus betreft: op de leeftijd van twee maanden is dat vaccin weinig zinvol, en bij een ernstig ongeval krijg je het sowieso weer toegediend.

Men gaat ervan uit dat een vaccinatie per definitie efficiënt is, maar dat is niet zo, stellen jullie.

Het vertrouwen in de medische wetenschap is blind, en dat is niet goed. Neem nu de griepvaccinatie. Nergens wordt bewezen dat die ook echt werkt en toch gaan we met z'n allen braaf zo'n vaccin halen. Die volgzaamheid is het gevolg van een angstcultuur. Men maakt ons dermate bang dat we bereid zijn al te doen wat de traditionele geneeskunde ons voorhoudt, en dat is nochtans niet altijd even goed voor ons. In vroeger tijden kon je dat nog begrijpen. Tot begin vorige eeuw was, zoals gezegd, difterie de ware engel des doods, en vanuit die angst groeide de nood aan vaccineren. Eerst was er aspirine, vervolgens antibiotica en dan vaccinaties, drie enorme omwentelingen. De zo geprezen aspirine die tegen de Spaanse griep epidemie van begin vorige eeuw werd ingezet had trouwens een averechts effect. Net zoals codeïne nadelig is bij kinkhoest: het onderdrukt enkel de hoestprikkel, wat kan leiden tot het ontwikkelen van een longontsteking. Als er bij een mazelenepidemie zoals in 1988 en 2000 twee of drie kinderen overlijden, kinderen die overigens al een serieus onderliggend lijden hadden, noemt men dat al een ernstig gezondheidsrisico, terwijl het dat niet is en al helemaal geen reden kan zijn om op grote schaal te gaan inenten. Begrijp me niet verkeerd, elk kind dat overlijdt is er een te veel, maar dat betekent niet dat we blind moeten meemarcheren met de

vaccinatie-ideologie. Dat doen we nochtans. Ook de media. Terwijl we doorgaans niets weten over de achtergrond van die slachtoffers, die meestal al sterk waren verzwakt door andere aandoeningen of waarbij de mazelen gepaard gingen met zeldzame complicaties. Hoe dan ook, het is een angstreflex om bij het minste naar vaccinaties te grijpen. En er speelt ook een economisch aspect dat bijvoorbeeld de doorslag gaf bij het invoeren van de BMR-vaccinatie in Nederland in 1986. Ouders van zieke kinderen willen thuisblijven. Men ging ervan uit dat kinderen die werden ingeënt minder vaak ziek zouden worden en ouders dus minder aanleiding tot ziekteverzuim zouden geven. Doorgaans is daarbij enkel de farmaceutische industrie gebaat. De Mexicaanse griep is een schoolvoorbeeld. Mensen reageerden vanuit angst, niet op basis van rationele inzichten of objectieve gegevens.

Maar het is dus niet zo dat vaccins altijd werken.

Heel wat mensen die bijvoorbeeld tegen mazelen worden gevaccineerd, reageren daar niet op. Het biedt hun niet de bescherming die het doormaken van de ziekte op een natuurlijke manier wél biedt. En zelfs levenslang. Het griepvaccin is een ander voorbeeld van een vaccin dat weinig efficiënt is, al helemaal niet bij kinderen en longlijders. Beter dan naar vaccinaties te grijpen, zou je je omgeving onder

de loep moeten nemen. En je manier van leven. En je psychische gezondheid. Lijdt je aan overgewicht? Eet je gezond? Waak je over je stressgrens? Slaap je voldoende en op een goeie manier? Let je op de signalen die je lichaam je geeft? Het gaat om het ontwikkelen van bewustzijn en verantwoordelijkheidszin rond het welzijn van je lichaam en geest. Nu is het merendeel van de mensen daar te nonchalant in en laat men die zorg liever bijna helemaal over aan medici. En accepteert men bijgevolg klakkeloos al wat de gevestigde medische wetenschap voorschrijft.

Dat is een stap te ver, vind je.

Medici moet je juist inschakelen als het nodig lijkt, om samen te kijken naar het ziekteverloop en te beoordelen welke middelen nodig zijn. Maar over je basisgezondheid en je weerstand moet je zelf waken. Informeer je ook terdege, ga na wat de alternatieven zijn. Men vergeet voor het gemak dat een vaccinatie een ingrijpende en invasieve medische handeling is. Bij elke andere dergelijke handeling worden ouders en patiënten terdege voorgelicht over alle voordelen en nadelen ervan, ook van alle risico's. Dat gebeurt niet bij vaccinaties. En men heeft het al helemaal niet over eventuele risico's. Niemand staat er kennelijk bij stil dat je bij een vaccinatie van een gezond kind een ziek kind maakt. Men staat er ook zelden bij stil dat vaccinaties worden ontwikkeld

voor gebruik op grote schaal en ze dus niet zijn afgestemd op het individu. Bijgevolg is het ook logisch dat vaccins bij velen niet aanslaan. Denk dus niet dat je kind een bepaalde ziekte niet meer kan krijgen omdat het werd gevaccineerd, want dat is onjuist. Je kunt wel degelijk de bof krijgen als je wordt besmet met een andere type bofvirus dan het vaccintype dat je ooit hebt gekregen.

Vaccins bieden een levenlange bescherming, denkt men dikwijls. Maar is dat wel zo?

Vaak blijkt er op de kunstmatig opgewekte antistoffen toch een houdbaarheidsdatum te staan. In sommige gevallen dwingt dat tot het geven van herhalingsvaccinaties, de 'boostervaccinaties', maar voor sommige ziekten geldt dat ze vooral een risico zijn voor volwassenen en de kans op complicaties met de leeftijd toeneemt. Voorbeelden zijn de typische kinderziekten bof en mazelen, die op volwassen leeftijd minder vaak voorkomen maar dan wel eerder tot serieuze problemen leiden dan bij kinderen. Wie de ziekten als kind op natuurlijke wijze heeft doorlopen, is wél levenslang beschermd.

Je had het al over mogelijke bijwerkingen. Die zouden zelfs nadelig kunnen inwerken op de hersenen.

Onderzoekers hebben altijd al weet gehad

schreef in die periode al boeken over de ernstige bijwerkingen die vaccinaties op de hersenen hebben. Veel van wat hij toen schreef werd ondertussen ook bewezen. Coulter stelt dat veel ernstige gedragsstoornissen als ADHD, autisme, dyslexie, epilepsie, sociopathische gedragsstoornissen en persoonlijkheidsstoornissen te wijten zijn aan de invloed van vaccinaties op de hersenen. Volgens een andere onderzoeker, de neurochirurg dr. Russel Blaylock, speelt de invloed van excitotoxines daarbij een grote rol. Excitotoxines zijn hersenprikkelende stoffen zoals ondermeer glutamaat, een lichaamseigen stof, die de zenuwcel voor prikkeloverdracht activeert. Dat mechanisme speelt volgens Blaylock een cruciale rol bij de schade die door vaccinaties aan de hersenen wordt veroorzaakt. Vaccins blijken een negatieve activerende invloed te hebben op het immuunsysteem van de hersenen. Dat immuunsysteem wordt als het ware in een hogere versnelling gezet en de geactiveerde cellen scheiden een hoge dosis van ontstekingsstoffen en excitotoxinen af, die daardoor giftig werken. Vooral de hoeveelheid vaccins heeft een dramatisch effect en kan leiden tot stoornissen in denken, concentratie, aandacht, gedrag of taal. Die overactiviteit kan leiden tot verlies van

hersencelverbindingen en soms tot een 'verkeerde bedrading'. Blaylock spreekt zelfs van 'moord' op het brein van kinde-

ren. Nog andere onderzoeken wijzen in dezelfde richting.

Hoe kan men het risico op dergelijke bijwerkingen van vaccins op kinderen beperken of uitsluiten?

Dan kan ik nu zeggen: door niet in te enten. Maar zo simpel ligt het natuurlijk zelden. In elk geval moet je je goed informeren. Lees de bijsluiters, laat je adviseren door mensen die deze informatie objectief kunnen interpreteren, praat met andere ouders en neem alternatieve behandelingswijzen in overweging. Begeleid je kind bij de inenting, zodat de stress tot een minimum wordt beperkt. Laat enkel een gezond kind inenten. Als het al verkouden is of koorts heeft, hoe laag ook, is de kans op bijwerkingen groter en veroorzaakt het een extra verzwakking van de natuurlijke weerstand. En houd je

kind goed in de gaten. Zo'n inenting kan pijnlijk zijn, maar geef liever geen pijnstiller, want daardoor kunnen eventuele andere klachten verdwijnen en onopgemerkt blijven. Het behouden van een goeie gezondheid betekent je bewust zijn van wat goed voor je is en daarnaar leven en afzien van zaken die de gezondheid ondermijnen. Met zo'n holistisch mensbeeld is de benadering van infectieziekten en vooral de klassieke kinderziekten in de regel veel positiever. Kinderziekten worden dan vaak gezien als een kans om erfelijke belasting op te ruimen, het kind de gelegenheid te geven zijn lichaam naar zijn eigen hand om te vormen en als reinigingskuur bij uitstek. Dat dit gepaard kan gaan met een genezingscrisis hoeft daar niets aan af te doen. Het begeleiden van dergelijke genezingsreacties, met soms hoge koorts en heftige symptomen, ziet er dan ook afwijkend uit van wat we in de reguliere geneeskunde gewend zijn. Koorts wordt geaccepteerd, begeleid en binnen veilige marges gehouden zonder onderdrukking. De zieke krijgt de tijd, ruimte en verzorging die hij nodig heeft, en antibioticagebruik wordt enkel ingezet als de genezingscrisis een te zware tol eist. Infectieziekten zijn veel minder dodelijk en gevaarlijk dan in vroegere, armoediger tijden. De algemene gezondheidstoestand, hygiëne en levensstandaard zijn sterk verbeterd. En bij bedreigende situaties is er deskundige hulp beschikbaar en zijn er medicijnen zoals antibiotica als laatste beschermingslijn. In elk geval: denk er goed over na voor je je kind zomaar laat vaccineren! En realiseer je dat de beste bescherming tegen ziekte gezondheid is.

Tekst: Dominique Trachet

Meer informatie:
www.vaccinatieschade.be en www.nvkv.nl

bestel op www.primo.eu